

ทำไมจึงมีมนุษยชาติ

ก่อนอื่นถือโอกาสวันปีใหม่จีนกล่าวสวัสดิกับทุกคน !

ช่วงปีใหม่ ปกติสมควรกล่าวคำอวยพรปีใหม่ที่ทุกคนชอบฟัง แต่ข้าพเจ้ามองเห็นอันตรายกำลังเข้าใกล้มนุษยชาติทีละก้าว ทีละก้าว ด้วยเหตุนี้เหล่าเทพ พระพุทธจึงขอให้ข้าพเจ้าบอกคำพูดที่เทพต้องการกล่าวแก่สรรพชีวิตของโลก ทุกคำพูดเป็นความลับของสวรรค์ เพื่อให้คนรู้ความจริง ให้คนมีโอกาสได้รับการช่วยเหลืออีกครั้ง

ทำไมจึงมีมนุษยชาติ จักรวาลตั้งแต่ก่อเกิดถึงปลายกลับต้องผ่านขั้นตอนอันยาวนานของการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมถอย ดับสูญ 4 ขั้นตอน -เมื่อจักรวาลถึงปลายกลับไปในขั้นตอนสุดท้ายของ “ดับสูญ” ทุกสิ่งทุกอย่างในร่างนภารวมทั้งจักรวาลที่พวกเรารังชีวิตอยู่ก็จะสลายจนไม่เหลือในชั่วพริบตา ! ชีวิตทั้งหมดจะดับสลายหมดสิ้น !

คนตายเพียงแต่ภายนอกของร่างกายเสื่อมถอยแก่ชรา แต่จิตหลักของคน (ตัวเองที่แท้จริงไม่ตายไป) จะกลับชาติมาเกิดในชาติหน้า จักรวาลมีเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมถอย ดับสูญ คนมีเกิด แก่ เจ็บ ตาย นี่คือกฎเกณฑ์ของจักรวาล เทพก็มีขั้นตอนนี้ เพียงแต่ยาวนาน เทพที่ใหญ่ยิ่งขึ้นจะยิ่งยาวนาน การเกิดการตายของพวกเขาก็ไม่มีความเจ็บปวด และขั้นตอนล้วนแจ่มชัด ก็เหมือนการเปลี่ยนเสื้อตัวนอก ก็คือพูดว่าภายใต้สถานการณ์ทั่วไปชีวิตจะไม่ตาย ถ้าจักรวาลร่างนภาดับสลายแล้วในขั้นตอนสุดท้ายของการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมถอย ดับสูญ ชีวิตก็ไม่คงอยู่และกลับชาติมาเกิดแล้ว ชีวิตทั้งหมดกับวัตถุล้วนไม่หลงเหลือ กลายเป็นฝุ่นผง ทั้งหมดกลับสู่ว่างเปล่า ปัจจุบันโลกมนุษย์กำลังผ่านการเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมถอย ดับสูญ ของขั้นตอนสุดท้ายของ “ดับสูญ” เพราะทุกอย่างของปลายกลับล้วนจะเปลี่ยนเป็นไม่ดีแล้ว ดังนั้นจึงจะดับสูญ ดังนั้นสังคมในปัจจุบันจึงจะยุ่งเหยิงเช่นนี้ คนไม่มีจิตเมตตา สำนอนทางเพศ จิตวิปริต ยาเสพติดแพร่หลายทุกหย่อมหญ้า ไม่เชื่อเทพ เป็นต้น สภาพการณ์ที่ยุ่งเหยิงเกิดไปทั่ว นี่คือนิสภาพที่แน่นอนของปลายกลับ นี่คือนิสภาพที่แน่นอนในช่วงปลายกลับของร่างนภา ก็คือถึงเวลานี้แล้ว !

เจ้าผู้สร้างทะนุถนอมเหล่าเทพกับชีวิตทั้งหลายที่มีจิตเมตตาดีงามและการสร้างสรรค์ที่ดีงามเหล่านั้นในร่างนภา ดังนั้นในยุคแรกของ “เสื่อมถอย” จึงนำเทพส่วนหนึ่งมาจนถึงขั้นนอกสุดของร่างนภา (โดยรวมเรียกว่านอกเขตแดนฟ้า) ดินแดนไร้เทพ แล้วสร้างโลก โลกไม่สามารถคงอยู่โดยเอกเทศ จำเป็นต้องมีโครงสร้างของร่างนภาที่สอดคล้องกัน ก่อเกิดเป็นชีวิตหนึ่งกับระบบหมุนเวียนของสิ่งมีชีวิต จึงจะสามารถคงอยู่ ด้วยเหตุนี้เจ้าผู้สร้างได้สร้างบริเวณขนาดใหญ่อยู่

นอกโลก เหล่าเทพเรียกว่า “สามภพ” ไม่ถึงเวลาปลายกัลป์ของการช่วยเหลือ ไม่ว่าจะเทพที่สูงเพียงใด ไม่ได้รับการอนุมัติจากเจ้าผู้สร้าง ไม่สามารถเข้าออกสามภพตามอำเภอใจ ภายในบริเวณสามภพมี 3 ภพใหญ่ สรรพสิ่งบนโลกรวมทั้งมนุษย์ชาติชั้นนี้เรียกว่า “กิเลสภพ” อยู่ข้างบนกิเลสภพเป็นภพที่สองคือ “ภพมีรูปลักษณะ” ขึ้นไปอีกหนึ่งชั้นเป็นภพที่สามคือ “ภพไร้รูปลักษณะ” ภพหนึ่งสูงกว่าอีกภพหนึ่งและดิ่งามกว่า แต่ล้วนไม่สามารถเปรียบเทียบกับเขตแดนฝ้ากับโลกสวรรค์ทั้งหลายที่อยู่สูงกว่าเขตแดนฝ้า สวรรค์ที่มนุษย์ชาติพูดถึงโดยทั่วไปที่จริงคือสวรรค์ที่อยู่ภายในภพมีรูปลักษณะกับภพไร้รูปลักษณะภายในสามภพ เพราะว่าแต่ละภพล้วนมีสวรรค์ 10 ชั้นภายในสามภพรวมกันมีสวรรค์ 33 ชั้นรวมทั้งสามภพด้วย คนอยู่ในกิเลสภพ นี่เป็นชั้นที่ต่ำที่สุดสภาพแวดล้อมก็เลวร้ายที่สุด ชีวิตคนทุกข์และสั้น น่ากลัวที่สุดคือโลกไม่มีหลักการที่ถูกต้องในจักรวาล หลักการของคนคือกลับกัน (ยกเว้นหลักการของฝ้าที่เทพกล่าวกับคน) เช่น : ผู้ชนะคือราชา ทหารต่อสู้แย่งชิงแผ่นดิน ผู้แกร่งกล้าคือวีรบุรุษ เป็นต้น ในสายตาของเทพล้วนไม่ใช่หลักการที่ถูกต้อง ล้วนเป็นการฆ่าและแย่งชิงมา จักรวาลกับเทพจะไม่เป็นเช่นนี้ แต่ที่คนตรงนี้กลับจำเป็น คือสามารถทำได้ นี่คือหลักการของภพมนุษย์ เปรียบเทียบกับหลักการของจักรวาลคือ “หลักการที่กลับกัน” ดังนั้นจะกลับสู่สวรรค์ก็ต้อง “บำเพ็ญ” ตามหลักการที่ถูกต้องจึงจะได้มีบางคนมีชีวิตดีกว่าคนอื่นนิดหน่อยก็รู้สึกภูมิใจมากแล้ว นั่นคือคนอยู่ในภพนี้ คนเปรียบเทียบกับคน ที่จริงล้วนดำรงชีวิตอยู่ในกองขยะของจักรวาลเท่านั้น สามภพสร้างอยู่ชั้นนอกสุดของร่างนภจักรวาล ที่นี้ประกอบขึ้นจากอนุภาคที่ต่ำที่สุด หยาบที่สุด สกปรกที่สุด คือโมเลกุล อะตอม เป็นต้น ในสายตาของเทพ นี่ก็คือสถานที่ทิ้งขยะของจักรวาล ดังนั้นเทพถือว่าอนุภาคชั้นนี้เป็นดิน คือสถานที่ชั้นต่ำที่สุด นี่ก็คือความหมายดั้งเดิมที่กล่าวในศาสนาว่า “พระเจ้าใช้ดินสร้างมนุษย์” ที่จริงก็คือใช้สารชั้นนี้ที่ประกอบขึ้นจากโมเลกุลสร้างมนุษย์

เหล่าเทพสร้างคนเป็นคำสั่งของเจ้าผู้สร้าง บอกให้เทพที่ต่างกันสร้างรูปลักษณะของคนที่แตกต่างกันตามรูปลักษณะของตัวเอง ดังนั้นจึงมีคนผิวขาว มีคนผิวเหลือง มีคนผิวดำ ชนชาติต่าง ๆ นี้เป็นเพียงรูปลักษณะภายนอกที่ต่างกัน ชีวิตข้างในคือเจ้าผู้สร้างเป็นผู้ให้ ดังนั้นล้วนมีค่านิยมแบบเดียวกัน เป้าหมายที่เจ้าผู้สร้างบอกให้เทพสร้างคนคือใช้ช่วยเหลือสรรพชีวิตของจักรวาลรวมทั้งเหล่าเทพเมื่อปลายกัลป์

เช่นนั้นทำไมเจ้าผู้สร้างต้องบอกให้เหล่าเทพสร้างมนุษย์ชาติในสภาพแวดล้อมที่ต่ำและไม่ดีอย่างนี้ล่ะ เพราะว่าที่นี้คือชั้นต่ำที่สุดของจักรวาล คือสถานที่ที่ทุกข์ที่สุด ทุกข์จึงสามารถบำเพ็ญ ทุกข์จึงสามารถสลายบาปกรรม คนอยู่ในความทุกข์ยังสามารถรักษาความดีงาม ยังรู้จักตอบแทนบุญคุณ เป็นคนดีคนหนึ่ง นี่ก็คือกำลังยกระดับตัวเอง และขั้นตอนการช่วยเหลือ

คือจากล่างสู่บน จำเป็นต้องเริ่มจากจุดที่ต่ำที่สุด ชีวิตที่อยู่ที่นี่อยู่ในความทุกข์ ระหว่างคนก็จะมี ความขัดแย้งของผลประโยชน์ สภาพแวดล้อมของธรรมชาติที่เลวร้าย เพื่อดำรงชีวิตคนต้อง เหนื่อยทั้งความคิดและกำลัง เป็นต้น ล้วนสามารถให้โอกาสแก่ชีวิตในการยกระดับและสลาย กรรม ความทุกข์สามารถสลายบาปกรรม คือแน่นอน ท่ามกลางความเจ็บปวดและความขัดแย้ง คนยังสามารถรักษาความดีงาม ก็จะสะสมบุญกุศล จากนั้นชีวิตก็จะได้รับการเลื่อนสูงขึ้น

มาถึงสมัยใกล้ ๆ นี้ เมื่อเข้าสู่สร้างต้องการใช้ร่างมนุษย์ช่วยเหลือสรรพชีวิตของจักรวาล ในร่างมนุษย์ ชีวิตที่มีอยู่เดิมส่วนมากจะถูกทดแทนโดย “เทพ” กลับชาติมาเกิดเป็นคน เพราะว่า ร่างมนุษย์สามารถสลายบาปกรรมท่ามกลางความทุกข์ ในเวลาเดียวกัน ท่ามกลางความไร้ หลักการที่ถูกต้องสามารถยื่นหยัดรักษาหลักการที่ถูกต้องที่เทพกล่าว อีกทั้งสามารถรักษา ความดีงามก็จะสามารถได้รับการยกระดับของชีวิต ปลายกลับไปได้มาถึงแล้ว ประตูลัทธิของ สามภพได้เปิดแล้ว เข้าสู่สร้างกำลังเลือกช่วยเหลือคนประเภทนี้

ร่างนภาของจักรวาลในขั้นตอนของเกิดขึ้น ตั้งอยู่ เสื่อมถอย ทั้งหมดล้วนไม่บริสุทธิ์แล้ว ล้วนไม่ดีเท่าช่วงแรกของการเกิดขึ้น จึงจะเดินสู่ “ดับสูญ” ก็คือพูดว่าทั้งหมดในร่างนภาล้วน เสื่อมถอยแล้ว สรรพชีวิตล้วนไม่ดีเหมือนช่วงแรกแล้ว ชีวิตก็ล้วนไม่บริสุทธิ์แล้ว ล้วนมี บาปกรรมแล้ว ดังนั้นจึงจะดับสูญ ในศาสนา บาปชนิดนี้เรียกว่า “บาปดั้งเดิม” เพื่อจะกอบกู้ จักรวาล เข้าสู่สร้างบอกให้เหล่าเทพและเจ้าทั้งหลายลงมาโลกเป็นคนอยู่ในสภาพแวดล้อมนี้ ทน ทุกข์ ยกระดับ และสลายบาป สร้างตัวเองขึ้นมาใหม่ จากนั้นกลับสู่สวรรค์อีกครั้ง (เพราะว่าใน เวลาเดียวกับที่เข้าสู่สร้างช่วยเหลือคน ก็กำลังสร้างจักรวาลใหม่) จักรวาลใหม่บริสุทธิ์ดีงามอย่าง แน่นอน ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ยากลำบากคนสามารถรักษาจิตเมตตา ต่อหน้าผลกระทบ ของทัศนคติสมัยใหม่ คนสามารถยื่นหยัดทัศนคติดั้งเดิม ท่ามกลางผลกระทบของทฤษฎีอเทวนิ ยมและทฤษฎีวิวัฒนาการ ยังสามารถเชื่อเทพ คนอย่างนี้ก็บรรลุถึงจุดประสงค์ของการได้รับการ ช่วยเหลือกลับสู่สวรรค์ ปราบปรามการยุ่งเหยิงทั้งหมดล้วนคือเทพกำลังจัดวางในช่วงสุดท้าย เป้าหมายคือการทดสอบสรรพชีวิตว่าสามารถจะได้รับการช่วยเหลือได้หรือไม่ ในเวลาเดียวกัน อยู่ท่ามกลางขั้นตอนความทุกข์ก็สามารถสลายบาปกรรม ทั้งหมดทำเพื่อช่วยมนุษย์กลับสู่โลก สวรรค์

เช่นนั้นก็พูดได้ว่าคนดำรงชีวิตอยู่ในโลกไม่ใช่เพื่อความสำเร็จอะไรในสังคม การต่อสู้ และดิ้นรนของชีวิตคน การได้มาโดยไม่คำนึงถึงวิธีการ นี้ได้แต่ทำให้คนเปลี่ยนเป็นไม่ดี ลงมา โลกเป็นมนุษย์คือเพื่อสลายบาปกรรม เป้าหมายคือบำเพ็ญตัวเองให้ดี คนมายังโลกคือเพื่อได้รับ การช่วยเหลือ คือเพื่อรอคอยเข้าสู่สร้างช่วยเหลือกลับโลกสวรรค์จึงมาเป็นคน ระหว่างรอคอย

ทุกภพทุกชาติล้วนกำลังสะสมบุญกุศล นี่ก็คือเป้าหมายของการกลับชาติมาเกิดของคน โลกที่ยิ่ง
เหยียดคือเพื่อให้สรรพชีวิตสัมฤทธิ์ผล และแล้วก็มีคนส่วนหนึ่งเมื่อประสบกับความยากลำบากก็
ขอความช่วยเหลือจากเทพ ไม่ได้ได้รับความพอใจก็เริ่มโกรธแค้นเทพ จากนั้นก้าวสู่ขั้นต่อต้านเทพ
กระทั่งเดินสู่ทางมารสร้างบาปใหม่ คนประเภทนี้ให้รับเงินกลับมา ขอให้เทพยกโทษให้ กลับ
เนื้อกลับตัว ที่จริงทุกสิ่งทุกอย่างของชีวิตคนควรได้หรือไม่ควรได้ล้วนคือสิ่งที่ทำดีหรือทำไม่ดี
ในชีวิตที่แล้วและชาติที่แล้วทำให้เกิดผลในชีวิตต่อไปและชาติต่อไป บุญกุศลมากน้อยที่สะสม
ในชาติที่แล้วกำหนดความสามาถน้อยของชาตินี้และชาติต่อไป บุญกุศลมากชาติต่อไปก็อาจใช้
บุญกุศลแลกมาซึ่งการเป็นข้าราชการใหญ่และลาภยศสูงส่ง และอาจแลกมาซึ่งทรัพย์สินเงินทอง
ต่าง ๆ วาสนา เป็นต้น รวมถึงครอบครัวมีความสุขหรือไม่ กระทั่งบุตรธิดาเป็นอย่างไร นี่ก็คือ
สาเหตุที่แท้จริงที่มีคนรวยมีคนจน มีคนเป็นข้าราชการใหญ่ มีคนไร้บ้าน ไม่ใช่การโฆษณาชวน
เชื่อของพระคัมภีร์คอมมิวนิสต์ที่ว่ารวยจนเท่าเทียมกันตามคำพูดชุนั้นของผีปีศาจ จักรวาลมี
ความยุติธรรม ชีวิตทำดีก็จะได้รับผลดีตอบแทน ทำเรื่องไม่ดีก็ต้องชดใช้ ชาตินี้ไม่ชดใช้ ชาติ
หน้าชดใช้ นี่คือกฎที่เด็ดขาดของจักรวาล ! สวรรค์ ปฐพี เทพ เจ้าผู้สร้าง เมตตาคือสรรพชีวิต
สวรรค์ ปฐพี มนุษย์ เทพ ล้วนสร้างโดยเจ้าผู้สร้าง จะไม่ปฏิบัติดีต่อชีวิตพวกไหนดี ต่อชีวิตพวก
ไหนไม่ใช่ออย่างเด็ดขาด ผลกรรมตามสนอง นี่คือสาเหตุที่แท้จริงที่ชีวิตคนมีวาสนากับไม่มีวาสนา

การแสดงออกของการได้กับการเสีย อยู่ในความเป็นจริงก็เหมือนการแสดงออกปกติทั่วไป
ของสังคม แท้จริงคือเหตุและผลที่ชีวิตสร้างขึ้นด้วยตัวเอง แต่มีกับไม่มี การได้กับการเสีย การ
แสดงออกของสังคมมนุษย์คือสอดคล้องกับสภาพของสังคมมนุษย์ ดังนั้นคนมีชีวิตอยู่ในโลกไม่
ว่าชีวิตของคุณจะรวยหรือจน จะต้องทำเรื่องดี ไม่ทำเรื่องไม่ดี คงรักษาความดีงาม เคารพสวรรค์
เคารพเทพ ยินดีช่วยเหลือคน เช่นนี้ก็จะสะสมบุญกุศล ชาติหน้าก็จะมิมีวาสนาตอบแทน ใน
ประเทศจีนพวกคนแก่เฒ่าในอดีตพูดอยู่เสมอว่าชาตินี้ทุกข์หน่อย อย่าโทษฟ้าอย่าโทษดิน ทำ
เรื่องดีมากหน่อยสะสมกุศลมากหน่อย ชาติหน้าก็จะได้ดีแล้ว ก็คือพูดว่าชาติก่อนไม่ทำเรื่องดี ไม่
สะสมบุญกุศล คุณขอเทพมาช่วยเหลือก็ไม่มีประโยชน์ จักรวาลมีกฎของจักรวาล เทพก็ต้อง
ปฏิบัติตาม เทพทำเรื่องที่ไม่ควรทำ เทพก็จะถูกลงโทษ ไม่ใช่ง่าย ๆ อย่างนั้นที่คนคิด คุณ
ต้องการอะไรเทพก็ต้องทำให้คุณหรือ เงื่อนไขคือคุณจำเป็นต้องมีบุญกุศลที่สะสมไว้ในชาติก่อน
ใช้บุญกุศลมาแลก ! เพราะนี่คือกำหนดโดยหลักการของฟ้าของจักรวาล แต่พูดจากพื้นฐาน นี้
ไม่ใช่เป้าหมายที่แท้จริงของการสะสมบุญกุศล คนมีชีวิตอยู่ในโลกสะสมบุญกุศลมาก เพื่อใช้มา
สะสมและหนุนเส้นทางให้ตัวเองกลับสู่สวรรค์จึงจะสำคัญที่สุด แต่ไม่ใช่เพื่อแลกมาซึ่งความสุข
ชั่วครั้งชั่วคราวของชีวิตคนในชาติหนึ่ง !

อาจารย์หลี่หงจื่อ

วันที่ 29 เดือนที่ 12 ปีเหรินอิน

20 มกราคม 2023